

Chord Mojo

Audiofiel Kleinood

Chord Mojo

lets meer dan een maand geleden bereikte mij, totaal uit het niets, een nieuwtje van Chord Electronics. Opeens was daar de Mojo, een piepklein maar prachtig gebouwd hebbeding dat zich, als nieuw instapmodel van de serie draagbare DAC/hoofdtelefoonversterkers van het Britse merk, qua prijs vér onder de superbe Chord Hugo positioneerde. De vraag die ik mezelf onmiddellijk stelde was hoe dicht deze Chord Mojo (wat overigens staat voor Mobile Joy) bij de Hugo in de buurt zou weten te komen. Ik kreeg één van de twee allereerste exemplaren die in Nederland beschikbaar waren en onderwierp hem de afgelopen weken aan een zorgvuldig onderzoek.

Toen de Britse hifi-fabrikant Chord Electronics in de zomer van 2014 met de Hugo op de markt kwam schoten ze wat mij betreft meer dan één keer raak: het was niet alleen de best klinkende portable DAC en hoofdtelefoonversterker die ik ooit gehoord had, maar ook als stationaire converter in een volbloed high-end set gooide hij met zijn vloeiende, aan buizen herinnerende weergave zeer hoge ogen. Dit voorjaar kreeg de Hugo gezelschap van de verpletterend goede maar kostbare Hugo TT, die bedoeld is voor desktopgebruik. Daarmee leek de serie compleet, maar niets bleek dus minder waar.

Van Buiten en van Binnen

Het eerste dat opvalt als je de Mojo uitpakt is dat het doosje alleen het apparaatje zelf bevat, en een zeer kort USB naar USB micro kabeltje dat je kunt gebruiken om de Mojo in portable situaties op je telefoon of tablet aan te sluiten. En dat is het. Geen gebruiksaanwijzing (die uiteraard wél **online** te vinden is) en geen verloopkabeltjes voor Apple of Android toestellen. Je zult dus zelf je Apple USB Camera Adapter of Android USB OTG kabel moeten kopen. De Mojo is verder een klassiek voorbeeld van 'minder is meer'. De bediening is zó minimaal dat die gebruiksaanwijzing er - op een enkele uitzondering na, maar daarover zometeen meer - inderdaad niet bij hoeft.

Er zijn maar drie knopjes. Drie briljante knopjes trouwens, want nadere inspectie leert dat het matglazen balletjes zijn die je met je vinger eenvoudig kunt ronddraaien in hun vassing, en waar de werkelijke drukknoppen en meerkleurige LED's onder verstopt zijn. Zo heb je altijd in één oogopslag

een overzicht van de gebruikte samplingfrequentie en het volume. Je kunt de LED's trouwens een standje lager zetten door ze, als de Mojo aan staat, eenmaal kort tegelijk in te drukken. Nog een keer indrukken herstelt de helderheid. Ze gaan niet uit tijdens het gebruik, behalve bij volledig dichtgedraaid volume, maar veel invloed op de accuduur heeft dat naar verhouding niet.

Hoewel de Mojo 'in principe' voor mobiel gebruik is bedoeld zullen veel kopers het fijn vinden om te horen dat je hem ook als vaste USB da-converter aan je computer kunt gebruiken. Het is echter belangrijk om te weten dat de Mojo zijn voeding altijd vanuit de interne accu betreft. De USB data ingang is niet ingesteld op het ontvangen van 5V USB stroom omdat hij anders bij portable gebruik de accu van je smartphone wel héél snel zou leegslobberen. De USB oplaad-aansluiting is op zijn beurt niet verbonden met het digitale audiodeel van de Mojo. Als je alleen een USB Micro kabel in de oplaad-aansluiting steekt zal de Mojo dus niet verschijnen in de lijst van beschikbare audio-apparaten op je computer. Daarom moet je bij stationair gebruik altijd twee USB kabels aansluiten: één om de accu op spanning te houden en één om de data te transporteren. Het voordeel hiervan is dat data en stroom van elkaar gescheiden blijven en dat de kabel voor het opladen gerust van standaard kwaliteit mag zijn. Voor het transport van digitale data loont het echter de moeite om een betere kabel te gebruiken. Als je de Mojo in een desktop situatie of in een hifi-set gebruikt kun je het volume fixeren op lijnniveau. Hiervoor moet je direct na het aanzetten, terwijl de LED onder de aan/uitknop zijn volledige kleurcyclus een keer doorloopt,

beide volumeknoppen twee seconden ingedrukt houden, tot ze een blauwe kleur hebben. Deze 'volumestand' wordt trouwens niet onthouden door de Mojo, dus als je hem tussendoor toch een keer mobiel wil gebruiken heb je na een keer uit- en aanzetten weer volledige controle over het volume.

Voor een wat uitgebreidere beschrijving van de technologie in de Mojo kun je [hier](#) klikken.

Luisteren naar de Mojo

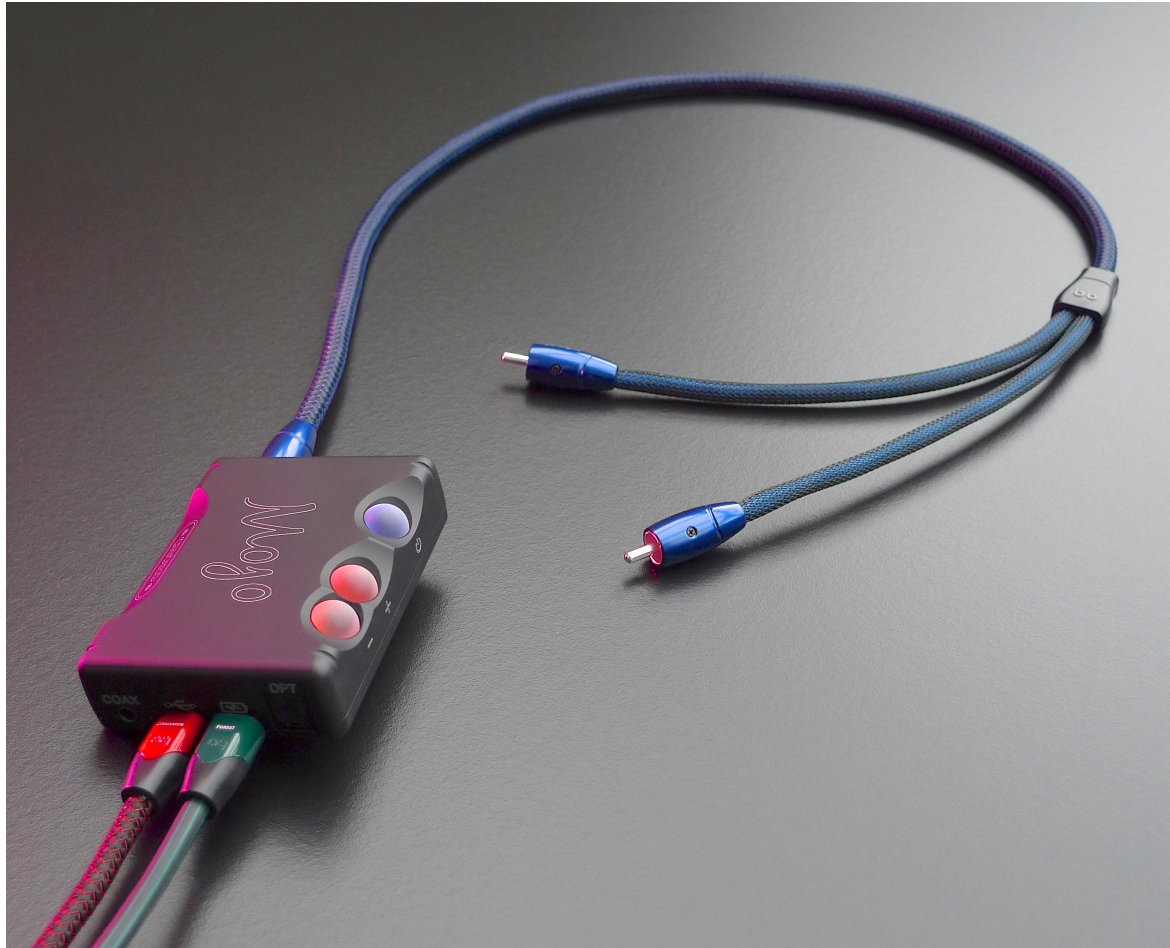
Na een verheugend korte volledige oplaadcyclus sluit ik de Mojo in eerste instantie aan op mijn iPhone 6. De Apple USB Camera Adapter en het korte USB kabeltje van Chord zijn samen een beetje stug en ik verwacht dat dat in een krappe binnenzak wel wat logistieke problemen zal opleveren. Maar aan mijn bureau gezeten maakt dat dus niet uit. Hoofdtelefoon van dienst is de fantastische, maar vooral op thuisgebruik gerichte AudioQuest NightHawk. Met de Onkyo HF Player app luister ik eerst zonder Mojo naar het album Late Night Tales van Nils Frahm. Dat is het nieuwste album in een serie, waarin steeds een andere band of artiest een 'mixtape' mag samenstellen waarin ze de muziek laten horen die hen beïnvloed heeft. Ik heb er een flink aantal, maar die van Frahm steekt er wat mij betreft met kop en schouders bovenuit qua sfeer. Nu is de NightHawk bewust zo ontworpen dat hij niet lastig aan te sturen is, en daarom klinkt hij ook met alleen een iPhone al erg lekker, maar dat betekent niet dat zo'n vrij alledaagse bron voldoende is om

hem volledig aan het zingen te krijgen. Dat blijkt als ik de Mojo er tussen schakel. Tjongejonge zeg... Het verschil is werkelijk verbluffend. De ruimtelijke weergave neemt fors toe, het laag krijgt veel meer contour en controle, stemmen zijn beter verstaanbaar en de detaillering in het hoog krijgt die verrukkelijke vloeiendheid die ik ook zo lekker vond bij de Chord Hugo. Over 'push' heb je niks te klagen met de Mojo, er is veel druk in de weergave waardoor het af en toe zelfs lijkt (ja, ik ga het tóch zeggen) of je naar een paar goede vloerstaande luidsprekers luistert.

Toch een beetje verrast door zoveel kwaliteit besloot ik om de Mojo middels een AudioQuest Big Sur interlink op de grote hifi-set beneden aan te sluiten als DAC voor de als streamer ingerichte Mac mini, met Audirvana+ als player. Het korte kabeltje dat wordt bijgeleverd bleek ook hier lang niet gek te klinken, maar was in deze configuratie nogal onhandig in gebruik door zijn beperkte lengte. Gelukkig had ik nog een langere standaard kabel met een micro-USB connector in huis. De klankmatige resultaten waren daarmee eveneens redelijk bevredigend, maar toen ik de standaardkabel naar de oplaadgang verhuisde en voor het data-transport een Audio-

Quest Cinnamon USB gebruikte was de verbetering bijna net zo groot als toen ik overschakelde van alleen de iPhone naar de iPhone plus Mojo. De Cinnamon gaf meer controle in het laag, meer rust, meer klankkleur en meer dynamiek. Het vloeiende, bijna buis-achtige hoog wist me nu weer volledig te betoveren.

Ik heb hem in eerste instantie dus alleen op zijn accu laten spelen, zonder de oplaadkabel, maar dat gaf geen enkel klankmatig voordeel ten opzichte van mét de kabel. Om de Mojo eens goed het vuur aan de schenen te leggen koos ik tot slot het geweldige album Extras In A Movie van de Amerikaanse band Papadosio. Het bevat een opwindende, genre overstijgende mix van stijlen, waaronder progressieve rock, electronica, pure pop en psychedelica, wat een erg avontuurlijke luistertrip oplevert die ook nog eens geweldig klinkt. De Mojo bewijst hier dat het niet alleen verfijning is wat de klok slaat; als er geknald moet worden gaat hij frontaal in de aanval. Dat er

zo veel dynamiek en putdiep laag uit dat kleine kastje kon komen had ik niet verwacht. Hij steekt op dat vlak mijn NAD M51 converter echt naar de kroon. Ook in complexe passages weet de Mojo het overzicht uitstekend te bewaren. Beter dan je van een converter in zijn prijsklasse mag verwachten in elk geval, en ik durf de benjamin van Chord dan ook gerust 'zéér volwassen' te noemen.

Dus...

Hoe positioneer ik de Mojo nu in het landschap van portable USB da-converters onder de 1000 euro? Het lijkt me duidelijk dat hij, in elk geval binnen wat ik gehoord heb, absoluut tot de kopgroep behoort. Het is en blijft een smaakkwestie, maar ik smelt van die transparante en verfijnde hoogweergave en dat kleurrijke en krachtige geluid in het midden en laag. Bij Chord weten ze hoe ze een goede da-converter moeten bouwen, dat wist ik al langer, maar met de Mojo overtreffen ze zichzelf in prijs/kwaliteit verhouding. Okee, er zit een stuk minder op en aan, maar als je hem uitsluitend klankmatig beoordeelt komt hij stiekem een aardig eind in de buurt van de Hugo, voor precies 1/3 van de prijs.

Extra informatie

Voor meer informatie en prijzen over de beschreven Chord Mojo DAC/hoofdtelefoonversterker, zie onze webwinkel:

Chord Mojo

Spotify

Nils Frahm - Late Night Tales
Papadosio - Extras In A Movie

Tidal

Nils Frahm - Late Night Tales
Papadosio - Extras In A Movie

art`s excellence

© 2015 art`s excellence - www.artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art`s excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.